

POSLEDNJI ISPRAĆAJ

[Međunarodnim festivalom vatrometa proslavljen ulazak Hrvatske u EU](#)

Završna večer ovogodišnjeg Međunarodnog festivala vatrometa, koji se održao na jezeru Budek u Zagrebu, poklopila se s državnom proslavom ulaska Hrvatske u EU na Trgu bana Jelačića. Donosimo fotografije posljednjeg ispraćaja Hrvatske o ponoći između 30. lipnja i 1. srpnja 2013. kod "Bandićevih fontana" u Ulici Hrvatske bratske zajednice. (Lj.Škrinjar)

Pod sloganom:

**"SAMO TEBE VOLIM, DRAGA NACIJO
SAMO TEBI SLUŽIM, OJ, KROACIJO"**

**Obilježen je
DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE
HRVATSKE
25. lipnja 2013.**

U 8.30 polaganjem svijeća ispred Spomen obilježjima poginulim Trnjanima u ulici C. Zuzorić

Okupljanjem na Trgu bana Josipa Jelačića, u 9.15 sati smo, u organiziranoj koloni krenuli na Sv. Misu za Domovinu

Sv. Misu za Domovinu
u 10.00 sati u crkvi Sv. Marka,
na Gornjem gradu
predvodio je Kardinal Josip Bozanić

Crkva Sv. Marka

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na Misi za Domovinu prigodom Dana državnosti

Zagreb, crkva sv. Marka, 25. lipnja 2013. godine.

Liturgijska čitanja: Post 13,2.5-18; Mt 7,6.12-14

Draga subraćo u svećeništvu,
poštovani gospodine Predsjedniče Republike Hrvatske,
poštovani gospodine Predsjedniče Hrvatskoga sabora,
uvaženi predstavnici državnih, gradskih i vojnih vlasti,
cijenjeni hrvatski branitelji,
braćo i sestre u Kristu!

1. Koliko je Božja riječ izazovna i kako snažno progovara u raznim prigodama, svjedoče nam naviještena misna čitanja današnjega dana. Slavimo Dan državnosti u danima neposredno pred događaj ulaska Hrvatske u Europsku uniju. Molitva za Domovinu i za sve koji su za nju na poseban način odgovorni u ovom razdoblju naše povijesti u sebi nosi posebne osjećaje i vjerničku odgovornost. Vjerničku, kažem, jer svaka naša radost i zahvalnost, svaka naša strepnja i briga za Hrvatsku obilježena je vjerom.

Knjiga Postanka poziva nas da u odnosu između Abra(ha)ma i Lota uočimo stav vjere koji čovjeku daje duh slobode. Premda Biblija spominje da je Abram bio bogat čovjek, on se ne brine poglavito kako nagomilati i sačuvati svoje bogatstvo, nego mu je na prvom mjestu odnos s bližnjima. Stalo mu je do toga da ne dolazi do svađa te u svojoj vjerničkoj slobodi naviješta ostvarenje zlatnoga pravila koje iznosi Isus u Evanđelju: »Što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima« (Mt 7, 12). Premda uviđamo vrijednost stava da se drugima prepusti izbor, čovjek je ipak sklon isticati svoja prava, kao i dužnosti drugih.

Lot je izabrao plodnu i bogatu Jordansku dolinu, dok je Abraham ostao u kanaanskoj zemlji, brdovitoj i suhoj. To ga ne zabrinjava i ne plaši se, jer zna da je sve što u životu proživljava Božji dar i da sve, pa i ono što izgleda teško prihvatljivim, dio je Božjega

obećanja. A baš tada, u slobodi vjere, Bog čudesno zahvaća u pustoš, u sve ono što se čini neplodnim i beznadnim.

Lot je svoje šatore razapeo do Sodome, do slike grada koji je odbacio Gospodina, a za Abrahama se kaže da je, razapevši šator, odmah podigao žrtvenik Gospodinu. Čudesna razlika koja polazi od nutarnjega stava, od srca, od pouzdanja u Boga. I tu se nalazi jezgra navještaja Isusove riječi da treba ući na uska vrata. Povijest će Abrahamu dati pravo, jer je »prostran put« Lota odveo u propast, a Kanaan, koji je pripao Abrahamu, postao je zemlja obećanja.

2. Kada smo prosvijetljeni vjerom te osjetimo Božju velikodušnost i milosrđe koje nas oživljuje i oslobađa grijeha koji nas zarobljuje, odgovaramo ljubavlju i otvaramo se bližnjima. Isusovo zlatno pravilo: »Što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima«, koje je u temelju etičnosti, ne polazi od ljudske sebičnosti, nego od ljubavi koju je Isus posvjedočio na križu.

To 'Isusovo pravilo' je više od ljudske uzajamnosti. Ono rađa bisere nesebičnosti koji svijet čine ljepšim i usmjeruju svjetlo prema uskim vratima, koja otvaraju put u život.

Isus voli govor o biseru da bi nam u slici pojasnio nebesko kraljevstvo. Sjetimo se kako je na istome tragu progovorio o pronađenu blagu u polju, ili o biseru za kojim trgovac neumorno traga, a kada ga nađe prodaje sav svoj imetak, da bi ga kupio (usp. *Mt* 13, 44-46). To traženje i pronalazak plod je svjetla Duha Božjega koji vodeći kroz neprivlačne tjesnace, osposobljuje čovjeka za vrednovanje, razlučivanje i izabiranje.

3. Isus stavlja pred nas lako spoznatljivu istinu koja se provlači kroz cijelo Sveto pismo: da ne miješamo vrijedno i bezvrijedno, dobro i zlo, pravedno i nepravedno, sveto i bezbožno, blagoslov i prokletstvo, spasenje i vječnu propast. Govori nam da je važno razlikovati i osluškiivati njegov glas u nama, glas savjesti i da ne budemo nemarni.

U naše smo vrijeme olako zaboravili da je Evanđelje poziv na poslušnost Bogu, poziv da živimo duh blaženstava i da damo svjedočanstvo za Krista, ne čineći zlo, nego dobro. Prilično se lakoumno uvukao dojam da se oko dobra ne treba truditi, da nije potrebno kajanje, obraćenje, ispravljanje života.

No, u psalmu se biblijski čovjek pita i čuje odgovor: *Gospodine, tko smije prebivati u šatoru tvome? Onaj samo tko živi čestito, koji čini pravicu i istinu iz srca zbori... koji bliženjem zla ne nanosi... koji poštuje one koji se boje Gospodina... ne krši prisege, ne daje novca na lihvu i ne prima mita protiv nedužna* (usp. *Ps* 15, 2-5; *Ps* 24, 1-10).

Hrvatska nedavna i davna povijest uči nas i uvjerava kako su uska vrata iza sebe čuvala više radosti; da je iza njih bila riznica istine i dobra. A svaki put kada smo slušali obećanja o širokim prostorima i laganom načinu dolaska do blagostanja, susreli smo neistinu s njenim posljedicama. Jer, široka vrata i putovi postaju privlačni onda kada zaboravimo otkriveni biser i svetinje koje su nam od Boga objavljene, i nama povjerene da budemo njihovi nositelji.

4. Na pragu ulaska Hrvatske u Europsku Uniju, koja se već više od pola stoljeća planira i stvara, a njezini su začetnici i utemeljitelji bili kršćanski mislioci i političari, dobro je i u nas istaknuti činjenicu da je ideja o europskom zajedništvu i ujedinjavanju europskog kontinenta nastala u onom dijelu Europe koji nije bio pod komunističkom vlašću. Naime, komunistički su režimi podijelili naš kontinent, postavili željezne ograde među državama, gradili zidove, čemu je simbol bio Berlinski zid.

Ideju o europskom ujedinjavanju od samoga početka podupirali su baš svi rimski prvosvećenici, pape. Valja napomenuti da će blaženi papa Ivan Pavao II. ostati zapamćen po tome što je javno govorio o europskom zajedništvu, u koje spadaju i zemlje iza Željezne zavjese, u razdoblju kad se drugi nisu usudili, ili se nisu tome nadali.

Svoje opredjeljenje za Europu od Atlantika do Urala simbolički je izrazio još 1980. godine proglašenjem slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda suzaštitnicima Europe.

Ivan Pavao II. poticao je odgovorne da izgrađuju Europu ljudi i naroda, poštujući njezinu raznorodnost, kao i njezino kulturno i duhovno bogatstvo. Naglašavao je kako Crkva ne ulazi u stvari koje se tiču tehničke, vojne ili političke naravi, ali da je Crkvi živo stalo da se u izgradnju novih europskih struktura ugrade moralne i duhovne vrjednote, koje će dati podlogu za stvaranje zajedničkog doma u novoj civilizaciji ljubavi. Njegov nasljednik na Rimskoj stolici papa Benedikt XVI. svojim govorima i raspravama ukazivao je kako je kršćanstvo oblikovalo Europu te kako je potrebno i korisno o tome raspravljati u svjetlu antropologije, prava, filozofije i teologije da bi se otkrilo i prepoznalo dušu Europe.

5. Hrvatska oduvijek živi u okviru europske civilizacije. Danas u europskoj obitelji naroda postoje brojne pogubne suvremene kušnje, ali to je naša obitelj. Hrvatska ju ne može zanijekati, ako ne želi zanijekati sebe. Na ulazak Hrvatske u Europsku Uniju gledamo kao na završetak jednog procesa koji ima dužu povijest, a u kojem su se ispreplitala iščekivanja, strepnje i razočaranja. Naš ulazak u Europsku Uniju davanje je novog političkog i gospodarskog okvira našoj tisućljetnoj pripadnosti europskom kulturnom i civilizacijskom krugu. Crkva i u ovom slučaju poštuje odluku hrvatskih građana i legitimnih hrvatskih vlasti.

Ipak, još više od toga, Crkva naglašava da Hrvatska ne smije zanijekati svoj identitet, svoju baštinu, svoje svetinje. Europljani, koji poznaju našu povijest i naše vrijednosti, raduju se upravo zbog toga našoj prisutnosti i ohrabruju nas, traže svježinu i vjerodostojnost življenih vrijednosti, koje prepoznaju u nama, a koje mi toliko puta obescjenjujemo.

6. Zato je dragocjeno i u sadašnjem kulturološkom, političkom i gospodarskom trenutku Europe ne gledati toliko na obećanja materijalnoga bogatstva, koliko na ono bitno, onaj biser koji je u nama. Njegov je sjaj uvijek sjaj vječnosti, izložen prijatni da bude prigušen i prekriven naslagama zemaljskoga privida.

A kakav je taj hrvatski kršćanski biser i što čuva njegov sjaj?

To su ponajprije ljudi koji se pouzdaju u Boga. Za razliku od stavova i ljudske ideologije koja uvjerava o ljudskoj ispunjenosti bez povezanosti s nadnaravnim, bez vjere i utemeljenja istine i pravednosti onkraj čovjeka, kao vjernici izabiremo Božju riječ i njoj dajemo prednost pred ljudskom mudrošću. I, bez obzira na našu grješnost, promicanje kršćanske kulture vezano je uz temeljnu istinu neodvojivosti Boga i čovjeka.

Upravo taj sjaj vječnosti jači je od svake nevolje i tame zemaljskoga puta. Isus nam je jasno rekao da ići za njim ne donosi izvanjsku sigurnost, nego neizmjernu nutarnju radost. Tako se kršćanstvo ne može svesti na lijepa obećanja koja gode ušima, nego na *činjenje iz ljubavi*: činite drugima ono što želite da drugi vama čine.

7. Početak istinskoga života je ljubav, milosrđe, sućut i briga za bližnje. Tim jednostavnim putem može ići svaki čovjek. Ali ne vlastitim snagama, jer se naša sebičnost uvijek želi nametnuti sebedarnoj ljubavi.

U tome leži razlika između kršćanskoga humanizma i drugih oblika humanizma, građenih na zemaljskim temeljima. Kršćanstvo živi od izgaranja ljudi po Kristovoj ljubavi koja ne traži uzvrat; koja se posvema daruje kao prinos Bogu.

Sjaj hrvatskoga kršćanskog bisera dopire iz nesebičnosti, iz ljubavi prema drugima. U tom sjaju prepoznamo ljude koji se ne boje izložiti za istinu; koji traže dobro drugih i onda kada istina traži promjenu vlastitoga života.

U tom su sjaju na poseban način hrvatski branitelji. Oni su bili spremni svoje živote dati za slobodu, mir i dostojanstvo čovjeka. Taj su sjaj mnogi željeli ugasiti, ali on je tu i nakon obrane Domovine u surovome ratu. On je tu u neistinama koje se obrušavaju na hrvatski narod produžujući nepravde i patnje nedužnih. On je tu da se u svjetlu njihove žrtve svako nepoštenje lakše prepozna i da se vidi put koji Hrvatsku ne vodi prema dobru. Taj sjaj ne blijedi i zato, na današnji Dan državnosti, osjećamo ponos što su takvi velikani nesebičnosti među nama i što ostaju zalag bisernoga sjaja.

8. Biser kršćanstva svoju je ljepotu ostavio u srcu hrvatske kulture. Ponosni smo što je upravo jučer maketa ove povijesne crkve svečano otkrivena u parku Mini Europa u Bruxellesu, kao hrvatski simbol koji će nas predstavljati u tom europskom središtu. Izražaji hrvatske kulture vidljivi su ne samo u umjetničkim djelima, nego u svemu što se odnosi na način življenja.

Zbog toga je u novije vrijeme zabrinjavajuće u hrvatskome društvu promatrati da se zanemaruje vrijednost braka i obitelji; da se prema najdubljim temeljima ljudskoga života odnosi kao da je to nečija svojina. No, ako se i ideološki sučeljavaju stavovi, trebalo bi čuvati barem onu najmanju mjeru pristojnosti i dosega demokracije, bez izrugivanja i očitovanja netrpeljivosti. Ako se i to pregazi, dovodi se u opasnost sama ljudskost.

Za Domovinu bi bilo pogubno da se bilo koja vlast, nakon tolikih žrtava, poigrava s narodom i njegovim najdubljim osjećajima, zanemarujući cijenu postignute slobode. A upravo se to događa kada se oglašuje na glas obespravljenih, kada se odbija razgovor vladajućih s društvenim sastavnicama, kada se štite zločinci, kada se zakoni kroje po volji pojedinaca, političkih i gospodarskih skupina, zapostavljajući dobro čovjeka i naroda.

Braćo i sestre, mi znamo da je sjaj kršćanskoga bisera u križu Kristovu. Osvijetljen put njegovim sjajem sigurna je vodilja i u budućnosti. Zahvaljujemo za svaku žrtvu i nesebičnost koja je taj sjaj učinila snažnijim. U slici naše Domovine vidimo plodne ravnice, visoke planine i sinje more, kao slike životnih izazova. Svaki nam je njezin dio drag, kako pjevamo u himni: *mila kuda si nam ravna, mila kuda si planina*.

Dok Bogu preporučujemo sve naše pokojne i poginule; dok molimo za snagu onima koji su još u kušnjama zbog svjedočenja istine, zazivamo zagovor hrvatskih svetaca i mučenika, posebno blaženoga Alojzija Stepinca, te zaštitnika Europe svetog Benedikta i svetih Ćirila i Metoda.

Neka Hrvatska po nama kršćanima pridonese da Europa bude više Božje prebivalište u čestitosti i istini, noseći sjaj bisera vječnosti.

Amen.

12.00 sati
Oltar hrvatske domovine, na Medvedgradu

Izaslanstvo koordinacije braniteljskih udruga grada Zagreba

Izaslanstvo Kluba veterana 148. br. HV, Zagreb-Trnje

Predstavnici udruge Hrvatski Lučonoše iz južne Hrvatske

Molitvu je izrekao Ivo Brajko, hrvatski branitelj

Zagreb 25. lipnja 2013.

DAN DRŽAVNOSTI

Čitanje Knjige Mudrosti

*1 Duše su pravednika u ruci Božjoj,
i njih se ne dotiče muka nikakva.
2 Očima se bezbožničkim čini da oni umiru,
i njihov odlazak s ovog svijeta kao nesreća;
3 i to što nas napuštaju kao propast,
ali oni su u miru. →

4 Ako su, u očima ljudskim, bili kažnjeni,
nada im je puna besmrtnosti.
5 Za malo muke zadobili su dobra velika,
jer Bog ih je stavio na kušnju
i našao da su ga dostojni.
6

Nama koji vjerujemo utjehu i nadu pruža tekst iz Knjige mudrosti koji smo upravo slušali a koja nas poučava da su duše pravednika u ruci Božjoj i njih se ne dotiče muka nikakva. Za malo muke zadobili su dobra velika. Ako su u očima ljudskim bili kažnjeni, nada im je puna besmrtnosti. A i Isus koji je svojom žrtvom na križu nas otkupio, poručuje nam, da nema veće ljubavi od one, kada netko položi život za svoje prijatelje. On je položio za nas život ali svojim uskrsnućem nama je donio nadu i pouku da nijedna žrtva nije uzaludna. Tako i žrtva naših hrvatskih branitelja, svih koji su dali život za Domovinu Hrvatsku od prvog spomena njenog imena do danas, naših časnih ljudi, koji su nas predvodili, posebno, dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskog predsjednika i Gojka Šuška, ministra obrane pobjedničke hrvatske vojske, nije bila uzaludna, jer su oni, svojom žrtvom, izgradili čvrsti temelj naše slobode. Iako bijahu goli i bos, nenaoružani i gladni, okruženi sa svih strana, nije im bilo teško stati na put dolazećem zlu.

Nama je danas sve teško, nezadovoljni smo svim i svačim.

Oni nam trebaju biti primjer i poticaj nastaviti graditi ondje gdje su oni stali, ali da bez današnje, naše, žrtve neće biti boljitka naše Domovine Hrvatske.

Oni nama danas jasno poručuju: **Ostavili smo vam barjak čestitosti, nastavite ga nositi, a ako vam je težak, utaknite ga u zemlju gdje počivaju kosti naše, mi ćemo ga držati.**

Zajedno izmolimo molitvu koju nas je naučio moliti naš Gospodin Isus Krist

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Molitva:

Zahvaljujemo ti Gospodine Bože za naše prijatelje, sve naše pretke koji su život dali u obrani Domovine Hrvatske.
Zahvaljujemo ti na njihovoj hrabrosti i odlučnosti na njihovoj spremnosti za dom i Domovinu.
Zahvaljujemo ti na svemu prijateljstvu što nam je od njih poteklo, za mir koji su unosili u nas.
Zahvaljujemo što su se kroz patnju naučili poslušnosti i što su u mjenama ovog nestalnog života zavrjedili naše poštovanje.
Molimo te, ne daj da se izgubi ili zaboravi išta od njihovih napora ono što su živjeli i činili, a osobito ono što su dali za slobodu Domovine.
Nauči nas, kao i one koji će doći poslije nas, cijeniti sve što njima bijaše sveto, te da nas njihov primjer i njihova žrtva sve više nadahnjuje.
Molimo te, neka oni nastave živjeti u svojoj djeci, unucima, svima nama, u našim srcima i smjelosti našega života, u našim mislima i savjestima.
Učini Gospodine, da nas njihova žrtva, danas, sve više povezuje, te u miru i prijateljstvu, zajednički, upoznamo tvoje obećanje, da ćeš i nama biti vjeran kad umremo.

Pokoj vječni daruj im Gospodine.

**Tekstove Staze okovane lažima i lancima i
Molitva za moj narod
čitali su Ivica Matošević i Drago Asić**

DAN DRŽAVNOSTI kako to lijepo zvuči

Početakom 1990., omogućeni su slobodni izbori. Na izborima, održanim 22. travnja i 6. svibnja 1990., većinu mandata osvaja HDZ.

Novi, prvi višestranački sabor Republike Hrvatske konstituira se 30. svibnja 1990., a sastoji se od jednog doma i tri vijeća (društveno-političko vijeće – 80, vijeće općina i vijeće udruženog rada – 160).

Za predsjednika Republike (tada predsjednika Predsjedništva SR Hrvatske) izabran je Franjo Tuđman, za predsjednika Vlade (tada Izvršnog vijeća) Stjepan Mesić, a za predsjednika Sabora Žarko Domljan.

Toga dana 30. svibnja 1990. godine Gospodnje nakon Sv. Mise koja je bila u 9.00 sati u zagrebačkoj Katedrali uz nazočnost slobodno izabranih hrvatskih sabornika i mnoštva Hrvatica i Hrvata otišli smo svojim kućama pratiti TV prijenos konstituiranja Hrvatskog Sabora, da bismo se opet našli u nepreglednom mnoštvu ljudi na Trgu bana Jelačića (ondašnjem Trgu Republike) dočekujući slobodno izabrano vodstvo Hrvatskog naroda koje je dolazilo Radićevom ulicom u povorci sa Gornjega grada.

Dan kada je plakala cijela Hrvatska, i od boli, i od sreće, i od nade. I iz prkosa.
Dan kada je Otac Domovine dr. Franjo Tuđman na prepunom Jelačić placu u zipku koja je simbolizirala tek rođenu, slobodnu Hrvatsku Domovinu položio kruh, pero i zlatni dukat, kao simbole blagostanja, znanja i bogatstva, i koju je tada blagoslovio prvi čovjek Crkve u Hrvata naš Kardinal dr. Franjo Kuharić.
Tako je dakle u znaku zemaljskoga i nebeskoga kruha rođena naša Hrvatska Domovina.

Najveći hrvatski blagdan - Dan državnosti slavljen i prihvaćen od svih Hrvatskih ljudi slavio se do 2001. godine kada je pomaknut voljom osporavatelja istine na 25. lipanj. Da li s razlogom. Toga dana u Republici Hrvatskoj već deset dana traju školski ljetni praznici, pa naša djeca ne će u školi čuti ništa o tome kako je rođena Domovina, kako je ne bi zavoljeli!

Ali istinski sinovi i kćeri ove napaćene i prividno napuštene Zemlje znaju istinu. I upravo oni, "čuvari istine", prenijeti će istinu svojoj djeci i unučadi.

O vremenu nade i radosti.

O vremenu boli i tuge bez kraja.

O izdržljivosti.

O ponosu.

O vjeri u Boga.

I u jedinu i vječnu Hrvatsku Domovinu.

Ne plači voljena zemljo, jedina naša, naša Hrvatska.

Jer mi Te volimo.

Mi vjerujemo u Tebe.

I nikada Te se ne ćemo odreći.

Jer, dolaze neka nova vremena, vremena nade.

Sa ovoga mjesta i mi danas poručujemo

**Drage Hrvatice i dragi Hrvati, ma gdje bili, sretan Vam
Dan hrvatske državnosti**

Neka nam živi, jedina i vječna Hrvatska Domovina!

Tekst pročitao Franjo Međurečan, hrvatski branitelj

Tekst u ime koordinacije braniteljskih udruga grada Zagreba pročitao je Damir Loborec

DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani hrvatski branitelji i ratni veterani, vojni invalidi, članovi obitelji poginulih hrvatskih vitezova, članovi i aktivisti braniteljskih i stradalničkih Udruga proizašlih iz domovinskog obrambenog rata !

Poštovane dame i gospodo, simpatizeri aktivnosti Koordinacije braniteljskih Udruga grada Zagreba, dragi naši časni hrvatski domoljubi u zemlji i iseljeništvu !

Radosna srca i duše najiskrenije Vam čestitamo Dan Državnosti Republike Hrvatske !

U prisjedanju na začetke rađanja Nove Hrvatske Države, svojim mislima posežemo u burna razdoblja daleke prošlosti, višestoljetnih težnji i želja mnogih hrvatskih političkih prvaka i vojskovođa koji su stoljedima prije naše generacije stremili svojim postupcima i žrtvama k zajedničkom cilju stvaranja Hrvatske neovisnosti, samostalnosti i državnosti. Zaista je to bio dug put i bespoštedna borba do hrvatske državnosti, sve do naših dana i golorukih ratnika koji su stali gordo, prkosno i ponosno pred najezdom srpskih agresora tijekom Domovinskog rata.

Rađanje nove Hrvatske države i potreba oružane sile, postala je početkom devedesetih godina prošlog stoljeda naša nasušna potreba. Nastala je nova Hrvatska država, nova hrvatska vojska i policija, iz mučeničke povijesti, iz krikova i muka potlačenog i obespravljenog naroda u prošlosti, jer su se svojim palim žrtvama za slobodu uzdigli u svetom idealu državnosti kako bi im novi naraštaji živjeli kao svoji na svome u vlastitoj državi Hrvatskoj.

Danas smo u drugačijim okolnostima življenja, bitan nam je razvoj Hrvatske i rast društvenog standarda svih državljana Republike Hrvatske uz poštivanje dostojanstva, ljudskih prava kako Hrvata tako i nacionalnih manjina, uz zaštitu privatnog i dioničkog vlasništva uz provođenje svih moralnih obveza prema narodu i pravnoj zaštiti i ugledu Hrvatske državnosti. Mi smo hrvatski branitelji itekako socijalno osjetljivi u odnosu politike prema radnicama i radnicima u svim segmentima hrvatskog društva jer smo i mi donedavno bili radnici. Moramo se zapitati, ispunjavaju li naši vrli zastupnici, dužnosnici u Saboru i Vladi RH svoje obveze i čine li išta pozitivno za razvoj naše države, za nova zapošljavanja ili svojom inertnošću i neznanjem potiču novi val iseljenja u svijet obrazovanih i talentiranih mladih kadrova kako bi unazadili vlastiti narod.

Mi ratni veterani jesmo dužni poštovati glas svog naroda jer smo štitonoše njegova mira i slobode te kulturne i humanističke baštine stečene pod okriljem Europskih civiliziranih naroda. Danas je naša zadaca u miru, biti u javnom životu Hrvatske korektivni štit i obrana domoljubnih i nacionalnih vitalnih interesa svih državljana Republike Hrvatske (pa tako i ratnih veterana) od možebitne ugroze „raznoraznih politikanata“ kojima ista nije u srcu niti im je ikada značila kao nama koji smo se za nju borili.

Dragi prijatelji, danas mi slavimo Dan hrvatske državnosti, stoga je nedolično i neprimjereno isticati kako ga obilježavamo, nego slavimo ga, jer je itekako bitan događaj naše povijesti, za nas pojedinačno, za naše obitelji, za hrvatsko društvo. U ovoj prigodi se prisjetimo uz dužno poštovanje naših dojučerašnjih suboraca koji su poginuli u obrani slobode i Hrvatske državnosti. Prisjetimo se ljudski i odgovorno i umirovljenih

dojučerašnjih suradnika i ratnih veterana i svih žrtava rata koji su svaki na svoj način pružali obol i pridonosili konačnoj pobjedi tijekom Domovinskog rata tako i u obrani suvereniteta Republike Hrvatske.

Pojavimo se dostojanstveno 25. lipnja 2013 godine u prijepodnevnim satima u našim crkvama i kapelicama diljem Domovine Hrvatske. Izađimo uzdignutih glava i s ponosom na gradske i mjesne trgove, pred spomen obilježja s molitvom i svjedadama u znak poštovanja i zahvalnosti našim poginulim i nestalim suborcima jer na taj način uvažavamo njihovu žrtvu, živimo njihove uspomene, te slavimo hrvatsku državnost.

Vradamo se uskoro ponovo u Europu, svoje mjesto imamo u zajednici sa velikom porodicom europskih civiliziranih naroda, sa svim ravnopravnim uređenim ugovorenim bilateralnim i multilateralnim odnosima među državama. Ne smijemo pristajati na poniženja i negaciju državnosti Republike Hrvatske, dužni smo trajno čuvati dio samostalnosti i teritorijalne cjelokupnosti države Hrvatske u svim međunarodno priznatim granicama. Itekako demno morati raditi svakodnevno u zaštiti i osiguranju dostojanstva i samostalnosti naših građana jer smo pred teškim izazovima politike globalizma, koja ima svoja načela i zakone integriranja u međunarodne asocijacije. Po brojnosti jesmo manji narod u odnosu na neke narodne zajednice u Europi, ali iz povijesti izvlačimo i pouke, kako ne smijemo nikada dopustiti da uvijek stradaju oni koji žive pošteno.

Budimo ujedno moderni, suvereni i nezavisni, kao građani ove zemlje i odgovorimo svojim radom i djelovanjem za boljitak naše djece, jer su nas kroz stoljeda održale vjera i nada uz žrtve i vrednote života koje smo prinosili za boljitak hrvatskog naroda. Zar i mnogi prije nas nisu bili nadahnuti i ispunjeni željama za izgradnjom nekog ljepšeg, pravednijeg i humanijeg svijeta u kojem bi svakom ljudskom bidu bila omogućena egzistencija dostojna čovjeka toga vremena.

Svima nama je čast i ponos ali i obveza služiti bližnjemu, bratu čovjeku u nevolji.

Dostojanstvo čovjeka nam treba uvijek biti na prvom mjestu po svjesnom i slobodnom izboru jer ga isto potiče i vodi kroz osobna uvjerenja u odabiru slobode i savjesnog rada. Odgoj savjesti i civilizacija ljubavi jesu u temelju svakog napretka, jer je ista u službi duhovne i domovinske obnove i usko je vezana uz ljudsku osobu. Služenje drugima je često teško, ali je to pozitivno djelovanje koje stvara ozračje prožeto zajedništvom i duhom evanđeoske slobode kroz pomaganje ljudima u izgradnji njihove osobnosti, u razvoju kulture koja s vjerom osvjetljava vrijednosti i dobrobiti ljudskog društva u izgradnji humanijeg svijeta. I na kraju, ono dobrohotno u nama ljudima, kroz pouzdanje u Boga i molitvu uči nas, kako na zemlji nije ništa preče i svetije od čovjeka, jer je Bog upravo njemu dao najvede dostojanstvo na zemlji. Kroz odgovornost u svakodnevnom radu i vjernost vlastitim uvjerenjima pa i idealima, mi postizemo preduvjete izgradnje zdravih međuljudskih odnosa, gdje je svatko zadovoljan, bez osjedaja ugroženosti, u slobodi razlučivanja i rasuđivanja sa pozitivnim kriterijima koji su svakako proizašli iz kulturnih stečevina i pouka bogatstva mudrosti hrvatskog naroda.

Čestitamo Vam Dan državnosti Republike Hrvatske !

Upravni Odbor KBUGZ-a
Ivica Matošević, predsjednik

U Zagrebu, 25. lipnja 2013 godine.

Zbor Hrvatska baščina

OLTAR HRVATSKE DOMOVINE

Od povijesnog trenutka koji se zbio 30. svibnja 1994. godine u 10:00 sati kada je u čast Dana državnosti predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman svečano upalio vječnu vatru, spomenik se i službeno zove OLTAR HRVATSKE DOMOVINE.

Po svršetku svečanosti otvaranja spomenika, predsjednik Republike Hrvatske upisao je u knjigu dojmova: "Na Dan državnosti, 30. svibnja 1994. na četvrtu obljetnicu uspostave demokratske vlasti u Hrvatskoj, kao državni poglavar samostalne i nezavisne, suverene i međunarodno priznate države Hrvatske, upalio sam vječnu vatru i položio vijenac na Oltar Domovine podignut u čast svih onih koji su ginuli, patili i živjeli za slobodnu Hrvatsku. Neka ovo spomen-obilježje u ozračju povijesnog nam hrvatskog grba na Medvedgradu, nekadašnjem sjedištu vladara i svjetovnih i crkvenih velmoža iznad današnjeg Zagreba, glavnog grada svih Hrvata, postane stjecište svih hrvatskih ljudi iz Domovine i svijeta, svih građana Hrvatske.

Oltar Domovine na Medvedgradu biti će također mjesto na kojemu će i predstavnici stranih zemalja neznanom hrvatskom junaku i suverenosti hrvatske države odavati počast."

Kroz sva vremena, i u svim narodima, uvijek, i uvijek, i svugdje, Sloboda je – i samo Sloboda – bila, i bit će, ona sveta Svjetlost koja obasjava put naroda kroz nesigurne vjekove.

Njoj se, Slobodi, utječe ufanje, srčani juriši, cijeli život, nju pjesnik slavi:

"O lijepa, o draga, o slatka Slobodo,
dar u kom sva blaga višnji nam Bog je do."

Kako je samo silno i veliko vjerovanje naroda na njegovu trnovitom putu u Slobodu!
I kojim imenom pokriti ljubav, dirljivu hrabrost svih onih koji s vjerom u Slobodu prođuše kroz smrt znajući da "navik on živi ki zgine pošteno."!?
Sloboda dolazi s drhtajem zemlje!

U višestoljetnoj povijesti hrvatskog naroda Sloboda je krunila vremenska razdoblja našom Državom – kneževinom i kraljevinom – ali, na žalost, bila su i velika razdoblja bez Slobode, to jest bez Države.

Upravo toj, i svetoj i slavnoj Slobodi, htjelo se dati trajno i dostojno obilježje u – konačno – slobodnoj Hrvatskoj. Stoga je i formirana autorska radna skupina projekta "Obnova Medvedgrada u čast hrvatske Slobode", koju je za svoga posjeta Medvedgradu 1992. inicirao predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman.

Samo pak oblikovanje Memorijalnog obilježja u čast hrvatske Slobode u sklopu je cjeline posla na dvorcu – burgu, ali je i zaseban autorski posao, koji je povjeren kiparu Kuzmi Kovačiću, čiji je prijedlog, na pozivnom natječaju (1993.) odabran za realizaciju. Prostor na kojemu će biti trajno postavljeno odabrano rješenje određen je na platou podno južne kule, koji je omeđen ruševnim obrambenim bedemom "zatvarajući" prostor u skladnu cjelinu. Već je na kiparovoj maketi-prijedlogu bilo jasno razvidno, da je kamen osnovni materijal iz kojeg će biti izgrađen spomenik.

Spomenik je sastavljen od ukupno deset vrsta kamena simbolički iz svih hrvatskih krajeva. Iz okolice Dugopolja (kraj Splita) sivo-zeleno-plavkasti "zeleni jadrani" i smeđkasti "dolit",

iz Trogira sivkasto-bijeli "seget",

iz Istre žuto-smeđkasti "kanfanar",

iz šibenskog kraja crvenkasto-sivi "rozalit",

iz karlovačkog kraja dolazi "sivi vapnenac",

iz Slavonije "sivi granit",

iz Sinjskog kraja dolazi crvenkasto-sivo-smeđi "alkasin",

sa Brača dolazi glasovita "dračevica",

a Žuti "bizek", posvećeni kamen skinut je pri obnovi zagrebačke katedrale.

Velike staklene kocke ili "ploče mora" lijevao je zajedno s kiparom Kovačićem Pino Signoretto, vlasnik i majstor ljevač stakla u istoimenoj glasovitoj staklarskoj radionici u Muranu kraj Venecije.

Skulptura je, međutim, određena Zemljom, horizontalom tla i strukturom kvadratnih kamenih kubusa i kvadrata, kao i plavim staklenim pločama koje zrcale naše more, sažimljući sve u simbol hrvatskog grba.

Ovdje se hrvatski grb rastvara u skulpturu hrvatskog grba, koji bogatom simbolikom izražava čitavu domovinu, šireći se po zemlji na površini od 8x8 metara. Na središnjem i najvišem kamenom bloku napisana je prva strofa "Lijepe Naše", dok je na drugoj, zadnjoj strani istoga kamena uklesan Višeslavov križ, što je, tvrdi Živko Kustić "dostatna naznaka da je spomenik na Medvedgradu kako hrvatska tako i katolička baština".

Tik ispred ovoga najvišega i najdominantnijega kamena položen je kamen na kojemu je natpis hrvatskoga kneza Branimira iz Šopota, kod Benkovca.

Spomenička skulptura izgrađena je od kvadratnih kamenih ili staklenih oblika, zatvarajući se, također, u veliku kvadratnu cjelinu oko koje se može opisati krug, koji je simbol savršenstva, ali i Boga.

No spomenik je, nadasve, simbol i stvarnost slobodne nam Domovine Hrvatske, mjesto gdje ćemo štovati naše mrtve, mjesto gdje će gorjeti Vječni plamen našoj Slobodi kroz sva vremena. Uvijek! I uvijek!

Izvor iz knjige Milan Bešlić: **OLTAR HRVATSKE DOMOVINE**

O spomeniku Oltaru hrvatske domovine
pročitao je Milan Zanoški, hrvatski branitelj

HRVATSKI BRANITELJI

Druženje zaključeno uz poziv na zajedničko okupljanje
5. kolovoza povodom Dana domovinske zahvalnosti i dana pobjede te
8. listopada Dana Neovisnosti.